

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
sídlem X
zastoupen advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, Šumperk

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Liberecký kraj**
sídlem České mládeže 1122, 460 03 Liberec 3

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 16. 12. 2019, č. j. X

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 16. 12. 2019, č. j. X, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 19. 2. 2020, doručenou krajskému soudu téhož dne a zaevidovanou pod sp. zn. 59 A 15/2020, se žalobce domáhal 1) zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 16. 12. 2019, č. j. X, jímž bylo rozhodnuto o námitkách žalobce proti zadržení a odnětí věci a 2) uložení povinnosti žalovanému navrátit zadržená technická zařízení X a další zadržené věci dle úředního záznamu o zadržení věci ze dne 20. 11. 2019, č. j. 120226-7/2019-560000-61, do provozovny na adrese X, X, nebo je jinak vydat žalobci.
2. Usnesením krajského soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 59 A 15/2020-188, byl ve smyslu § 39 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *per analogiam* žalobní návrh 2) vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o něm nadále vedeno řízení pod sp. zn. 59 A 57/2020. Pod sp. zn. 59 A 15/2020 bylo nadále vedeno řízení o žalobním návrhu 1).
3. Ředitel žalovaného rozhodl napadeným rozhodnutím o námitkách žalobce proti uloženému opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“) tak, že námitky žalobce zamítl. V odůvodnění tohoto napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce nebyl ustanoven dozorovanou osobou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, nemohl proto podat námitky proti opatření o zadržení věci. Námitky žalobce b) byly tedy podané osobou neoprávněnou a proto byly zamítnuty. Při určování dozorované osoby vycházel dozorový orgán žalovaného ze skutečnosti, že předmětná provozovna je evidovaná v Registru živnostenského podnikání a žalobce v ní provozovnu nemá. Jednatelka dozorované osoby v záznamu o podaném vysvětlení uvedla, že provozuje předmětnou provozovnu, obsluhuje technická zařízení, vyplácí výhry a disponuje nulovacími klíči a klíči od technických zařízení. Dále uvedla, že do provozovny technická zařízení umístil pán od žalobce, který ji zaškolil v jejich obsluze. Zároveň předložila nájemní smlouvu mezi žalobcem a dozorovanou osobou, dohodu o provedení práce a dohodu o hmotné odpovědnosti za svěřené prostředky mezi ní a žalobcem. Z těchto dokumentů vyplynulo, že si žalobce v provozovně pronajímá její část k provozování internetových zařízení, která nejsou nijak blíže specifikována. K obsluze internetových zařízení byla jako zaměstnankyně žalobce sjednána jednatelka dozorované osoby. Z pořízené fotodokumentace vyplynulo, že v předmětné provozovně byly na zdi umístěny písemnosti upozorňující, že jde o herní prostor pronajatý žalobci. Za takové situace namísto dozorující orgán přezkoumatelným a přesvědčivým způsobem vyhodnotil, že dozorovaná osoba je osoba, která má na uvedeném místě řádně registrovanou provozovnu a minimálně se podílí na provozování technických zařízení. Ostatní shromážděné údaje, které neumožňovaly bezprostředně určit vztah dalších osob k provozování technických zařízení, mohou sloužit v dalším řízení jako podklady. Námitka porušení § 9 písm. e) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“) byla předčasná, neboť vlastní zadržení věci se neváže na kontrolovanou osobu, nýbrž na dozorovanou osobu a osobu, která má věci v době zadržení u sebe, s nimiž bylo na místě jednáno.
4. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016-72,

ředitel žalovaného uvedl, že kontrolní hlídka nezkoumala všechny herní varianty popsané v pravidlech hry, ale to, zda bylo na předmětných herních technických zařízeních možné hrát hru, jež naplňuje znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, takový režim hry našla a zdokumentovala na videozáznamu. Tuto skutečnost nevyvrátily ani dozorovanou osobou předložená pravidla a popis hry, neboť tyto podklady pojednávají o určitých modelových příkladech v jejich ideálním celku a nereflktují situaci zjištěnou a zachycenou při kontrole. Argumentace žalobce protokoly o kontrole v jiných případech vedených u jiných celních úřadů je selektivní a dokládá pouze, že celní správa postupuje v obdobných případech obdobně a nemůže tak být narušeno legitimní očekávání žalovaného. Ředitel žalovaného došel k závěru, že trvá důvodné podezření, že užíváním zadržených věcí došlo k porušení zákona o hazardních hrách, které se dozorované osobě nepodařilo vyvrátit.

II. Žaloba

5. Žalobce tvrdil, že měl pronajatý prostor k provozování technických zařízení se soutěží X a tuto soutěž také provozoval, což mělo být žalovanému známo již ze správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. X, z označení provozovny jako provozovny žalobce a z oznámení vyvěšeného u zadržených technických zařízení o užívání prostoru žalobcem. Toto dokládal podnájemní smlouvou se zákresem pronajatého místa. Obsluhu technických zařízení zajišťoval žalobce svými zaměstnanci. Dne 20. 11. 2019 provedl žalovaný kontrolu v uvedené provozovně, při které zadržel dvě technická zařízení se soutěží X a hotovost, o čemž sepsal úřední záznam o zadržení věcí, v němž označil osobu odlišnou od žalobce jako dozorovanou osobu, jež je podezřelá z provozování hazardní hry bez povolení. Proti opatření o zadržení věcí podal žalobce námitky, ředitel žalovaného zamítl napadeným rozhodnutím námitky žalobce jako podané osobou neoprávněnou a nepřiznal žalobci procesní práva dozorované osoby.
6. Nezákonnost zadržení věcí a následného rozhodnutí o námitkách proti uloženému opatření o zadržení věcí žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nepřiznal žalobci procesní práva dozorované osoby a že technická zařízení žalovaný zadržel, ačkoli neměl podloženo důvodné podezření, že se jednalo o provozování nelegální hazardní hry. Žalobce také namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu absence důvodů pro rozhodnutí a nevypořádání se s námitkami. Zjištěný skutkový stav je dle žalobce rovněž v zásadním rozporu s právním hodnocením věci ze strany ředitele žalovaného.
7. Žalobce uvedl, že z hlediska konstrukce je soutěž Pegasus koncepčně zcela novou soutěží, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty. Z hlediska základních principů soutěže Pegasus popsaných následně i žalovaným v protokolu o kontrole se zcela evidentně jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo z části o výhře či prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách, a chybí tak důvodné podezření ve smyslu ustanovení § 121 zákona o hazardních hrách.
8. Žalobce namítal, že ze strany žalovaného došlo k zásadnímu pochybení, když celní orgán nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností v dostatečném rozsahu pro možnost

závěru o důvodném podezření ve smyslu ustanovení § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, neboť závěr, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu, byl zcela nesmyslný. Přestože má žalovaný o soutěži Pegasus podrobné informace z řízení vedeného u něj pod sp. zn.X, neučinil prakticky žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně a v dostatečném rozsahu ověřil, jaké jsou principy hry, jaká je interakce hry se soutěžícím, co ví soutěžící předem, jaké jsou mu poskytnuty informace před hrou a v rámci hry.

9. Dle žalobce je v § 121 odst. 1 větě první zákona o hazardních hrách podstatným slovem právě slovo „důvodné“, které značí, že celní správa musí mít takové podezření od počátku velmi pečlivě zdůvodněno, zjištěno na podkladě konkrétních skutečností, a musí být schopna od počátku vysvětlit, v čem spočívá náhoda v soutěži, která rozhoduje o výhře nebo prohře ve smyslu hazardního zákona, aby se vůbec jednalo o zařízení či hru spadající pod hazardní zákon. Nestačí jakékoliv podezření s odkazem na vzhled zařízení či obecné formulace a domněnky o možné náhodě. Důvodnost podezření o náhodě v soutěži ve smyslu hazardního zákona musí být pečlivě doložena konkrétními skutečnostmi, důkazy a podklady, na jejichž základě bylo podezření v dostatečné intenzitě zjištěno. V opačném případě by byla připuštěna libovůle žalovaného v zabavování věcí.
10. Ředitel žalovaného v napadeném rozhodnutí záměrně zvolil přístup „o Vás, bez Vás“, když námitky žalobce proti opatření o zadržení věcí zamítl jako podané osobou neoprávněnou. V napadeném rozhodnutí se ředitel žalovaného nijak nevypořádal se skutkovými námitkami žalobců proti tomu, že v daném případě chybí důvodné podezření. Námitka byla vypořádána obecně s tím, že důvodnost podezření bude zjišťována v následném správním řízení.
11. Zdůvodnění údajné náhody je dle žalobce zcela nepravdivé a neodpovídá skutečnému stavu věci. Celní úřad záměrně nezjišťoval žalobcem tvrzený náhled na celý průběh soutěže, který je v soutěži přítomen a o kterém ví už z námitek v jiné věci od července 2019.
12. Žalobce dále odkázal na protokol o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj č. j. X v obdobné věci, v němž tento správní orgán uvedl: *„před zahájením hry a kdykoliv v jejím průběhu má hráč možnost náhledu na průběh soutěže, a to prostřednictvím hry Tetrix atd., hrací kolo končí a hráči se zobrazí výsledek kola, a to typ hodnoty, která ve hře nastane (buď Tetrix odměna anebo Pegasus banka), a její výše (jak se uvádí v herním plánu ... atd.).“ (...)* *„soutěžící má možnost nahlédnout na následující hodnotu, případně hodnoty všech následujících kol a následně se může hráč rozhodnout, zda souhlasí s těmito hodnotami a provede hru nebo nikoliv....“* Uvedená charakteristika dle názoru žalobce vylučuje tvrzení žalovaného o údajné náhodě. Totéž vyplývá i z protokolu o kontrole Celního úřadu pro Karlovarský kraj č. j. X Rovněž svědčí o tom, jak špatně žalovaný kontrolu provedl, a co opomněl zjistit.
13. Žalovaný tedy nemohl mít při provádění kontroly důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, aby mohl zařízení zadržet. Žalovaný vůbec nepochopil principy soutěže X, a není je tak schopen porovnat se zákonem o hazardních hrách. Pro posouzení soutěže X jsou v první řadě podstatná pravidla soutěže. Přestože pracovníci žalovaného odsouhlasili, že jsou s nimi seznámeni, podle všeho je ani nečetli. Pravidla

soutěže, která žalovaný nezjišťoval, jsou pro samotné posouzení věci velmi podstatná.

14. U jiných soutěží, u kterých celní úřady tvrdí, že se má jednat o nelegální hazard, v minulosti a i v současné době celní orgány dlouhodobě uvádí, že „náhoda spočívá v tom, že soutěžící nemá náhled na celý průběh hry a neví, jak může hra skončit a kolik může soutěžící získat atd.“ U soutěže X je ale náhled na celý možný průběh hry v soutěži přítomen v dovednostní části hry X, jak ostatně uvedli i pracovníci Celního úřadu pro Zlínský kraj. Cílem pro soutěžícího je z 96 možných a dostupných kombinací předem daných výsledků najít pro sebe tu nejvýhodnější možnost získání výhry, včetně přípustných vzájemných kombinací.
15. Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícím známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil pro sebe optimální podíl odměn X, o které chce hrát. Je šest jediných možných celkových odměn soutěže přesně v součtu daných a garantovaných v poměru X. O výši této celkové odměny v soutěži si soutěžící rozhoduje sám. Není to software v zařízení nebo náhoda zabudovaná v soutěži, která by určovala, kolik v soutěži soutěžící získá, ale je to soutěžící, který si volí nákupy jednotlivých kol tak, aby získal podle něj nejlepší možnou výhru, výše výhry je na soutěžícím a jeho vědomostech a dovednostech.
16. V soutěži X nefunguje žádný generátor náhody, všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem a soutěžící při vstupu do hry má k dispozici v každé vizualizaci vždy v dovednostní části hry X aktuální náhled na celý průběh soutěže, na počet kol předem, který se rovná poměru aktuální částky v kreditu k aktuální výši ceny za nákup, kterou si zvolí. Je pouze na soutěžícím, kterou vizualizaci si po získání náhledu na jednotlivé vizualizace v X soutěži vybere a odehraje. V X soutěži se soutěžícím neodečítají žádné finanční prostředky, z finančního hlediska je tedy náhled zcela zdarma, nedochází k žádnému vkladu do soutěže. Po odehrání X hry se soutěžící následně rozhodne, kterou vizualizaci si zvolí, zda vůbec nějakou, a případně může soutěž opustit bez ztráty jakékoliv finanční částky. V rámci X soutěže se z kreditu žádné prostředky neodečítají. Tyto závěry plynou i z protokolu o kontrole protokol o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj č. j. X.
17. Dále žalobce odkázal na rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj č. j. X v obdobné věci, kde se uvádí, že při zkoušce hry X pracovník celního úřadu vyzkoušel, v rámci hry X náhled na 3 kola dopředu a následně při „válcové“ hře se postavení symbolů na válcích po jejich zastavení shodovalo s náhledem. Dále však celní úřad uvádí neustále opakovanou argumentaci, že výhra ve vizualizaci je závislá na náhodném zastavení výherní kombinace na válcích a že soutěžící neví, kdy co nastane, ačkoliv o jednu stránku zpět uvedl, že soutěžící dopředu vidí v náhledu, jak se mu symboly na válcích zastaví. Už z náhledu na 3 kola dopředu vytvořeného celním úřadem v této věci je zřejmé, že válce nemohou být ovládané generátorem náhody. Potvrzuje to tak tvrzení žalobců, že vše je pevně nadefinováno dopředu. Tyto závěry plynou i z protokolu o kontrole Celního úřadu pro Kraj Vysočina č. j. X.
18. Válce jako pouhé grafické pozadí, které si pracovníci celního úřadu podle všeho protáčeli u soutěže X, jim negenerovaly žádnou výši výher, odměny, ať už přímo jako X odměny

nebo v podobě Pegasus odměny – bodů do vědomostní části hry. V rámci X hry v soutěži X si soutěžící v dovednostní části soutěže vytvoří náhled na celý možný průběh soutěže, včetně toho, jak bude mít postavené symboly na válčích v jednotlivých kolech. Toto celní úřad zcela evidentně „nezjistil“, resp. to z nějakého důvodu zapomněl uvést v kontrolních zjištěních. Samotná vizualizace nic negeneruje, pouze zopakuje soutěžícímu již známý průběh jednotlivých kol, tak jak jej viděl v X dovednostní soutěži. Tedy za předpokladu, že se soutěžící rozhodne si některá kola z jednotlivých vizualizací zakoupit.

19. Žalobce shrnul, že soutěžící zná celý průběh hry předem a její všechny možné výsledky. Jediné, co nezná, jsou otázky v X bance, které však nezávisí na náhodě ale na znalostech soutěžícího. V průběhu soutěže ani v jednom kole nepřistupuje ke vkladu soutěžícího do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost, a nejsou tak splněny podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách, protože soutěžící přesně předem ví, co v daném kole nastane, jakou získá odměnu, zda X nebo X a v jaké výši, včetně grafického pozadí, jak proběhne atd.
20. Každá vizualizace nabízí jiný poměr přímých X odměn a X odměn a v rámci X hry soutěžící zjistí, která vizualizace mu nabídne pro něj nejvýhodnější poměr X a X odměn. Poté, co si soutěžící vytvoří náhled např. na 5 nebo 10 kol v jedné nebo více vizualizacích, se rozhodne, zda a kterou vizualizaci odehraje či nikoliv, případně kolik kol z ní, a přemění tak peníze na Tetrix odměny a Pegasus odměny, jak se dozvěděl předem. Stejně tak se soutěžící může po náhledu rozhodnout hru ukončit, neodehrát žádné kolo a nechat si vrátit všechny vložené peníze. Soutěžící má možnost v každém okamžiku hry přejít do X hry pro vytvoření náhledu na hru v jednotlivých vizualizacích, záleží jen na jeho rozhodnutí.
21. Žalobce dále citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018, ve kterém se jednalo o starší typ vědomostních soutěží – vědomostní kvíz (tzv. kvízomat), kde soudy co do náhody shledaly ten problém, že ve hře byly zařazeny tzv. dílčí prohry. To je rozdíl oproti soutěži X, kde má soutěžící náhled na celý průběh soutěže předem a ví, jak a s jakou částkou může na konci soutěže skončit.
22. Z toho, co zjistil už celní úřad z hlediska charakteristiky soutěže, a ze shora uvedeného bylo zřejmé, že zde absentuje důvodné podezření žalovaného, že se jedná o hru, ve které rozhoduje náhoda. Výhra nebo prohra je v soutěži X pouze a jen otázkou znalostí a dovedností soutěžícího a soutěžící má předem náhled na celý možný průběh soutěže a ví přesně, kolik může získat podle rozsahu jeho úspěchu v soutěži s tím, že ví předem i postavení symbolů v jednotlivých kolech. Kontrolní zjištění a závěry žalovaného jsou nesprávné, přičemž ani nebyly dostatečně zjištěny žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly důvodné podezření. Závěr žalovaného o tom, že soutěžící si nemusí náhled v Tetrix soutěži vytvořit a proto bude získání přímých Tetrix odměn pro něj náhodou, je zcela nesmyslný, protože to již není o náhodě, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit. K důkazu žalobce vedle obsahu správního spisu navrhoval také procesní podání, rozhodnutí, protokoly o kontrole a videozáznamy z jiných správních řízení a znalecký posudek č. 06/2019/ČR vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žilině.

23. Žalobce také namítal, že žalovaný porušil § 9 písm. e) kontrolního řádu, který mu ukládá umožnit kontrolovaným osobám zúčastnit se kontroly, neboť kontrolní skupina se ani nepokusila o zkontaktování žalobce za účelem umožnění účasti na kontrole.
24. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a aby věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

25. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že jeho zaměstnanci provedli dne 20. 11. 2019 v uvedené provozovně kontrolu a obsáhle citoval z napadeného rozhodnutí. Nad rámec argumentace obsažené v napadeném rozhodnutí žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, a vysvětlil, že se v napadeném rozhodnutí vyjádřil nepřesně ve vztahu k postavení žalobce. Ve chvíli, kdy se žalobce v námitkách výslovně hlásil k provozování zadržených věcí, měl ředitel žalovaného již z tvrzení žalobce postaveno na jisto, že jej lze vyhodnotit jako druhou dozorovanou osobu. Ředitel žalovaného s ním tak fakticky jednal, neboť napadeným rozhodnutím byly vypořádány všechny námitky vznesené žalobcem a žalobce nebyl stroze odmítnut pouze pro to, že není dozorovanou osobou.
26. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že zadokumentované podezření o provozování hazardní hry válcového typu, je pouze jakýmsi grafickým pozadím. Žalovaný zdokumentoval, že do technických zařízení lze vložit finanční vklad, následně bez účinného omezení lze hrát válcovou hru, jejíž výsledek je zcela dán náhodou a na základě této hry lze vklad prohrát. Zda se jedná o čistě válcovou hazardní hru ve smyslu technické hry upravené v § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách, či o nějaký její hybrid, může být předmětem sporu mezi žalobcem a žalovaným, ovšem o tom, že se jedná o hru hazardní, nemá žalovaný pochybnosti a tyto pochybnosti žalobcova argumentace a předkládané dokumenty nezpochybnilly žádným relevantním způsobem. Úvahy o odlišnosti hry Pegasus od her hraných na starších typech kvízomatů a jejich argumentační propracování jsou dle názoru žalovaného věci meritorního rozhodnutí v případném řízení o přestupku. Pro zadržení věci a napadené rozhodnutí týkající se vypořádání námitek proti zadržení věci bylo dostatečné podezření a úvahy, které k němu vedly.
27. K námitce porušení § 9 písm. e) kontrolního řádu žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce, ačkoli byl v napadeném rozhodnutí informován, že ve věci bude protokol o kontrole vyhotoven, nevyvinul žádný zájem se s ním seznámit a případně uplatnit námitky.
28. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Zjištění ze správního spisu

29. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti:
30. Dne 20. 11. 2019 byla zaměstnanci žalovaného v provozovně na adrese X provedena kontrola, v rámci níž bylo po provedeném kontrolním nákupu zjištěno, že existuje

důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním dvou technických zařízení typu X naplňujících znaky § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách dochází k porušování uvedeného zákona tím, že společnost X jako dozorovaná osoba provozuje hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení podle § 7 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Zaměstnanci žalovaného provedli proto zadržení uvedených technických zařízení s příslušenstvím a finanční hotovosti, o čemž sepsali úřední záznam.

31. Již při samotné kontrole byla předložena smlouva o podnájmu prostor sloužících podnikání
č. X, na jejímž základě přenechala společnost X jako vlastník budovy, v níž je umístěna uvedená provozovna, žalobci jako nájemci do užívání část uvedené provozovny za účelem zřízení provozovny, ve které bude žalobcem zahájen provoz internetových zařízení sloužících k zobrazování databázových aplikací. Dále byla předložena dohoda o provedení práce uzavřená mezi žalobcem jako zaměstnavatelem a paní X jako zaměstnankyní. Předmětem této dohody o provedené práce byla obsluha internetových zařízení s místem výkonu práce v předmětné provozovně. K tomu byla předložena související dohoda o hmotné odpovědnosti zaměstnance za svěřené finanční prostředky mezi žalobcem a paní X.
32. Paní X, která byla označena jako osoba mající zadržované věci u sebe, podala v průběhu kontroly v uvedené provozovně vysvětlení, v němž uvedla, že společnost X provozuje živnost v uvedené provozovně, ona je jednatelka jmenované společnosti. Technická zařízení jsou v provozovně umístěna od 15. 5. 2019, umístil je tam pán od žalobce, který ji zaškolil v obsluze, se kterým jedná ohledně problémů a požadavků týkajících se technických zařízení, vozí peníze na vyplácení výher a vybírá kasičky z technických zařízení. Ona obsluhuje technická zařízení, má klíče od technických zařízení, vyplácí výhry, vede jejich evidenci a platí za elektrickou energii související s provozem technických zařízení.
33. Dne 25. 11. 2019 podal žalobce námitky proti uloženému opatření o zadržení věcí, v nichž uvedl, že provozovatelem zadržených technických zařízení a organizátorem soutěže X provozované jejich prostřednictvím byl on, nikoliv společnost X, ta neprovádí ani výplatu výher. Zadržovaná zařízení byla v provozovně umístěna na základě nájemní smlouvy uzavřené se společností X obsluhu technických zařízení a výplatu výher prováděl žalobce svými zaměstnanci. Žalobce namítal porušení § 9 písm. e) kontrolního řádu, neboť mu jako dozorované osobě nebylo umožněno účastnit se kontroly, ani jej dozorový orgán nekontaktoval. Dále žalobce obsáhle argumentoval, že soutěž provozovaná na zadržovaných technických zařízeních neobsahuje prvek náhody, přičemž námitky v tomto směru byly obsahově shodné s námitkami žalobními. O námitkách žalobce rozhodl ředitel žalovaného napadeným rozhodnutím.

V. Ústní jednání ve věci

34. K projednání věci nařídil soud ústní jednání. K němu se žalobce bez omluvy nedostavil a žalovaný setrval na své dosavadní argumentaci. Soud neprováděl doplnění dokazování žalobcem navrhovanými důkazy. Obsahem správního spisu se ve správním soudnictví dokazování neprovádí a ostatní žalobcem označené důkazy považoval soud pro posouzení

žaloby za nadbytečné.

VI. Posouzení věci krajským soudem

35. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s., v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
36. Podle § 5 zákona o hazardních hrách *se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.*
37. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách *osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinná zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.*
38. Podle § 121 odst. 2 zákona o hazardních hrách *dozorující orgán je oprávněn uskladnit zadržené věci podle odstavce 1 mimo dosah dozorované osoby. Dozorovaná osoba nebo osoba, která má věc v době zadržení u sebe, je povinná zadržené věci osobě pověřené dozorujícím orgánem vydat. Odmítá-li vydání, budou tyto věci odňaty. O vydání nebo odnětí sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem úřední záznam. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Náklady na skladování hradí dozorovaná osoba, které byla věc zadržena.*
39. Podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách *proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.*
40. Podle § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách *trvá zadržení věci do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Zrušení opatření o zadržení věci provede písemně ředitel celního úřadu. Písemnost se doručí dozorované osobě. Pokud bylo zrušeno opatření o zadržení, musí být dozorované osobě zadržaná věc bez zbytečných průtahů vrácena v neporušeném stavu. O vrácení sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem písemný záznam.*
41. Není pochyb o tom, že rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách proti uloženému

opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy takovým úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti osob. Protože se jedná v daném správním řízení o rozhodnutí konečné, není vyloučeno ze soudního přezkumu ani podle § 70 písm. b) s. ř. s. (shodně rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60, či Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af 26/2019-51). Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. ovšem pro existenci aktivní legitimace žalobce vyžaduje, aby takovým rozhodnutím bylo takto zasahováno právě do práv a povinností žalobce, zároveň musí žalobce tvrdit, že byl na svých právech tímto rozhodnutím, nebo řízením, které mu předcházelo, zkrácen (k těmto otázkám viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, publikovaný pod č. 906/2006 Sb. NSS, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz).

42. Soud se nejprve musel zabývat námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. K tomu je třeba uvést, že je samozřejmě povinností ředitele žalovaného jako orgánu rozhodujícího o námitkách proti uloženému opatření o zadržení věci podle § 121 zákona o hazardních hrách svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání všech námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o námitkách žalovaný uvážil a na základě jakého skutkového stavu, právních úvah a důvodů tak učinil. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobce, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicitně* vypořádá. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil na základě jakých skutkových zjištění a právních závěrů nepovažoval žalobce za dozorovanou osobu a rovněž uvedl, na základě jakých skutkových zjištění založil důvodné podezření o porušování zákona o hazardních hrách v souvislosti s užíváním zadržených technických zařízení ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách. Tento závěr žalovaného soud považuje za srozumitelný a přezkoumatelný. Skutečnost, že žalobce s takto prezentovaným názorem žalovaného nesouhlasí, nezakládá sama o sobě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.
43. K žalobnímu bodu, že žalovaný nepřiznal ve správním řízení žalobci procesní práva a postavení dozorované osoby, krajský soud poznamenává, že Nejvyšší správní soud se již obdobnými případy zabýval v rozsudcích ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, ze dne 27. 4. 2020, č. j. 2 As 206/2019-53, ze dne 27. 4. 2020, č. j. 2 As 269/2019-43, ze dne 28. 5. 2020, č. j. 3 As 255/2019-49 či ze dne 29. 5. 2020, č. j. 5 As 300/2019-33. V těchto rozsudcích k výkladu citovaných ustanovení zákona o hazardních hrách konstatoval, že osobou, která má věc v době zadržení u sebe, a dozorovanou osobou, nemusí vždy být jeden a týž subjekt. Dozorovaná osoba totiž nemusí být při výkonu dozoru - při zadržení, respektive odnětí věci - vůbec přítomna. Obě uvedené osoby jsou povinny zadrženou věc dozorujícímu orgánu vydat, jen dozorovaná osoba je však povinna hradit náklady spojené se skladováním zadržené věci a pouze ona má právo podat námitky proti uloženému opatření o zadržení věci.
44. Nejvyšší správní soud v citovaných rozsudcích dále uvedl, že zákon o hazardních hrách výslovně nevymezuje, koho lze považovat za dozorovanou osobu. Odkázal proto na

kontrolní řád, který je obecnou úpravou výkonu kontroly orgány moci výkonné, jejíž zvláštní podmínky jsou zakotveny v zákoně o hazardních hrách. Již v rozsudku ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, Nejvyšší správní soud uvedl, že „kontrolní řád pak rozlišuje jednak postavení kontrolované osoby a jednak povinné osoby. Povinnou osobou je podle jeho § 5 odst. 2 písm. a) osoba, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela“.

45. Uvedeným srovnáním postavení dvou kategorií osob při provádění kontroly podle kontrolního řádu došel Nejvyšší správní soud ve vztahu ke sporu o zadržení věci podle zákona o hazardních hrách k závěru, že „ten, kdo provozuje hazardní hru, tj. vlastním jménem vykonává činnost uvedenou v § 5 zákona o hazardních hrách, například i tím, že k tomu využívá věc, kterou je oprávněn držet, ať už na základě vlastnického práva, či práva odvozeného, je dozorovanou (kontrolovanou) osobou. Naproti tomu ten, kdo pouze umožnil provádění činnosti hodnocené jako provozování hazardní hry, například i tím, že poskytne část stavby k umístění uvedené věci a současně je přítomen výkonu dozoru, je pouze povinnou osobou, kterou tíží jen některé povinnosti, stanovené v § 121 zákona o hazardních hrách. Z podstaty věci má také tato povinná osoba méně práv, než osoba dozorovaná (kontrolovaná), do jejichž práv může být zasazeno významněji.“ Tento rozsudek navíc výslovně vyloučil užití rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, kde je za provozovatele hazardní hry označen i ten, kdo vědomě a aktivně vytvářel podmínky, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně, neboť toto vymezení bylo učiněno jen z hlediska deliktů odpovědnosti. Z uvedeného vyplývá, že dozorovanou osobou ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je osoba provozující hazardní hru ve smyslu § 5 tohoto zákona. Tato osoba je, jak již bylo uvedeno výše, oprávněna podat námitky podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách.
46. V daném případě kontroloři žalovaného vyhotovili dne 20. 11. 2019 úřední záznam o zadržení věci a úřední záznam o vydání věci. Proti uloženému opatření o zadržení věci podal žalobce písemné námitky. Žalovaný oznámil opatření o zadržení věci ústně obsluze provozovny - zaměstnankyni žalobce paní X; ta zadrženou věc vydala. O zadržení a vydání věci byl sepsán úřední záznam, jehož stejnopis byl doručen žalovaným určené dozorované osobě – společnosti X. Námitky žalobce ředitel žalovaného zamítl rozhodnutím ze dne 16. 12. 2019, ve kterém uvedl, že na základě skutečností zjištěných v průběhu kontrolních úkonů na místě kontroly zahájené dne 20. 11. 2019 v předmětné provozovně byla jako dozorovaná osoba označena osoba odlišná od žalobce a bylo pojata důvodné podezření, že užíváním zadržených došlo k porušení zákona o hazardních hrách.
47. Ze skutkových zjištění, učiněných v projednávané věci plyne, že společnost X, označená kontrolní hlídkou žalovaného jako dozorovaná osoba, ve vztahu k provozování soutěže X prostřednictvím zadržených technických zařízení jen poskytla žalobci část své provozovny k umístění herních zařízení na základě nájemní smlouvy. Již ze samotných písemností předložených během kontroly jednoznačně vyplynulo, že technická zařízení provozoval žalobce, který také k obsluze těchto zařízení měl svou zaměstnankyni paní X na základě dohody o provedení práce. Žalobce se výslovně k provozování zadržených technických zařízení přihlásil v podaných námitkách. Interpretoval-li žalovaný institut zadržení věci

podle § 121 zákona o hazardních hrách tak, že při určování dozorované osoby nezáleží na tom, kdo je provozovatelem či organizátorem soutěže provozované prostřednictvím zadržené věci, ale zadržení věci směřuje proti osobě, jež má věc v době zadržení u sebe, a na základě této premisy pak dovodil, že žalobce nemá postavení dozorované osoby z toho, že zadržená zařízení byla v době zadržení umístěna v provozovně evidované v živnostenském rejstříku pro jinou osobu, která se na jejich provozování minimálně podílela, a že žalobce neměl v živnostenském rejstříku žádnou provozovnu ani sídlo a že předložená podnájemní smlouva uzavřená mezi společností X a žalobcem blíže nespecifikovala provozovaná technická zařízení, pak zatížil své rozhodnutí vadou.

48. Vyplynulo-li jednoznačně již ze samotných písemností předložených během kontroly, že technická zařízení neprovozovala společnost X., žalobce se výslovně k provozování zadržených zařízení přihlásil v podaných námitkách a z předložených listin vyplynulo, že také k obsluze těchto zařízení zaměstnával paní X na základě dohody o provedení práce, pak měl žalovaný vyhodnotit žalobce jako osobu dozorovanou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách. V daném případě žalobce nebyl žalovaným označen jako dozorovaná osoba ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, nebyl mu doručen úřední záznam o zadržení věcí, přesto podal proti opatření o zadržení věcí námitky. Žalovaný je však vypořádal meritorním rozhodnutím tak, že je zamítl pro nedůvodnost, nikoliv procesním rozhodnutím, kterým by námitky zamítnul jako podané osobou neoprávněnou, aniž by se věnoval vypořádání všech námitek směřujících do merita věci. Lze tedy přisvědčit žalovanému, že s žalobcem bylo fakticky jednáno jako s dozorovanou osobou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách. Tato vada napadeného rozhodnutí tak nebyla způsobilá zkrátit žalobcovo právo na spravedlivý proces ani tvrzené veřejné subjektivní právo na provozování soutěže X prostřednictvím zadržených zařízení. Soud toliko podotýká, že je povolán poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům osob (§ 2 s. ř. s.), nikoli bdít nad bezvadností výkonu veřejné správy. Soudní řád správní je normou „obrannou“, nikoli „kontrolní“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, publikované pod č. 1764/2009 Sb. NSS).
49. Žalobce dále namítal, že v případě soutěže Pegasus se jedná koncepčně o zcela novou soutěž zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže podřaditelné pod tzv. kvízomaty, v níž zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře, proto chybí důvodné podezření ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Zdejší soud poukazuje na skutečnost, že obdobnou námitku ve vztahu ke stejné soutěži posoudil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019-63, z něž zdejší soud při posouzení projednávané věci argumentačně vycházel.
50. Jak již bylo uvedeno výše, zadržení věci je upraveno v § 121 zákona o hazardních hrách; k tomuto institutu se v důvodové zprávě uvádí: *„Možnost zadržet věc, je-li důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona, představuje neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrného administrativního zatížení dozorujících orgánů a potencionálního snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla zvolena úprava, kdy nebude třeba vydat*

rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, jež měla věc v době jeho zadržení u sebe. V případě samotného zadržení věci se bude jednat o výjimku

z obecného pravidla, neboť k tomuto postupu není třeba, aby bylo vydáno rozhodnutí. Jedná se o úpravu, která je již součástí například dnešní úpravy zákona č. [191/1999 Sb.](#) nebo také zákona č. [64/1986 Sb.](#) a nejedná

se tudíž o úpravu v českém právním řádu neznámou.“ (Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona

o hazardních hrách, Parlament České republiky, Poslanecká sněmovna 2013 – 2017, sněmovní tisk 578/0, část č. 1/4).

51. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019-63, je jistě pravdou, že správní orgán má před zadržením věci ve smyslu zákona o hazardních hrách disponovat naprosto relevantními skutečnostmi (dostatečně prověřenými), na základě kterých může nabýt důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním zadržené věci dochází k porušování zákona o hazardních hrách; požadavek disponovat dostatečně konkrétními skutečnostmi, na základě kterých může správní orgán posoudit, zda skutkové okolnosti svědčí o tom, že mohlo dojít ke spáchání správního deliktu či nikoliv, však má mít správní orgán až v okamžiku, kdy hodlá zahájit správní řízení ve věci (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018 – 55: „*Ze správního spisu je zřejmé, jak kontrolori celního úřadu získali důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním zadržených herních zařízení byl porušován zákon. Tyto zjištěné skutečnosti podle krajského soudu k zadržení věci v souladu se zákonem stačily; zda bude následně podezření potvrzeno nebo vyvráceno, je věcí případného navazujícího správního řízení, ve kterém se bude přítomnost prvku náhody hodnotit podrobněji.*“).
52. Požadavky žalobce na žalovaného, jenž by měl již v rámci zadržení technického zařízení při kontrole v co možná největší míře zjistit skutečný stav věci, je proto třeba odmítnout. Ředitel žalovaného postupoval v souladu se zákonem o hazardních hrách, když v napadeném rozhodnutí aproboval postup kontrolní hlídky, která nezkoumala všechny v předložených herních pravidlech obsažené varianty hry, ale omezila se na zjištění faktického stavu věci na místě, že na zadržených technických zařízeních bylo možné hrát takový režim hry, jež naplňuje znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Pracovníci žalovaného postupovali zcela v souladu s povinností stanovenou v § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách; k realizaci opatření o zadržení věci není třeba postavit najisto, že určitá osoba skutečně nelegálně provozuje hazardní hru, neboť k tomu stačí pouhé důvodné podezření, které je v tomto případě dáno. To, zda žalovaný skutečně nelegálně provozoval prostřednictvím zadrženého herního zadržení hazardní hru bez povolení, bude projednáváno až v navazujícím správním přestupkovém řízení.
53. Zdejší soud nepřisvědčil ani námitkám stran nepřítomnosti prvku náhody ve smyslu zákona o hazardních hrách v soutěži Pegasus. Soud znovu připomíná, že ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách žalovanému postačovalo důvodné podezření, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry podle § 3 odst. 1 téhož zákona, tj. musí jít o hru, do níž sázející vložil sázku; návratnost sázky se nezaručuje; a o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.

54. V protokolu o kontrole žalovaný zaznamenal průběh hry na technickém zařízení umístěném v kontrolované provozovně, z něhož je princip fungování tohoto technického zařízení zřejmý; v průběhu hry dochází k vygenerování hodnoty označené jako X banka, která je vždy 200% sázky, anebo hodnoty označené jako X odměna, jejíž výše je proměnná, po jejím vygenerování dochází k vizualizaci výhry jako na válcové hře. Žalovaný uvedl v protokolu o kontrole rovněž, že hra Vizualizace je samostatný modul hry na technickém zařízení X, jehož hraní není závislé na hře X ani na hře X bank. V případech, kdy je hra X hrána nezávisle na hře X, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra na technickém zařízení umožňuje, je výše X odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Žalovaný v protokolu rovněž uvedl, že kontrolované technické zařízení nebylo vizuálně odlišné od jiných technických zařízení (shodné grafické symboly, vizualizace symbolizující výhru) fungujících na obdobném principu, a spadajících pod regulaci zákona o hazardních hrách.
55. S ohledem na kontrolní zjištění, včetně vědomosti žalovaného o existenci obdobných herních zařízení zadržených při kontrolách v odlišných provozovnách, lze považovat jeho podezření stran možného nelegálního provozování hazardní hry, za důvodné a tedy souladné s § 121 zákona o hazardních hrách. Jinými slovy, už to, že na zadržených technických zařízeních X lze hrát vizuálně stejnou hru jako na jiných technických zařízeních spadajících pod regulaci zákona o hazardních hrách, je s to založit důvodné podezření, že tu o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. V daném případě je z podkladů, které se nacházejí ve správním spisu (zejména z videozáznamu o provedeném kontrolním nákupu) a z rozhodnutí ředitele žalovaného, které se těchto podkladů dovolává, zřejmé, jak kontrolori žalovaného dospěli k tomu, že je zde důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním předmětného zařízení dochází k porušování zákona o hazardních hrách. To k zadržení věci v souladu se zákonem stačilo; zda následně bude toto podezření potvrzeno nebo vyvráceno, je věcí navazujícího správního řízení, na něž se pak kladou náročnější požadavky co do individuálního posouzení každého jednotlivého případu.
56. K žalobní námitce, dle níž žalovaný nesplnil svou povinnost dle § 9 písm. e) kontrolního řádu, tj. povinnost umožnit žalobci, aby byl přítomen při kontrole, krajský soud uvádí, že není zřejmé, jak v posuzované věci toto pochybení mohlo ve světle shora uvedeného ovlivnit napadené rozhodnutí. I kdyby tak krajský soud této námitce přisvědčil, nemohlo by to na výsledném posouzení věci ničeho změnit.

VII. Závěr a náklady řízení

57. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
58. Výrok o náhradě nákladů řízení o žalobě se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Liberec 7. duben 2021

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu